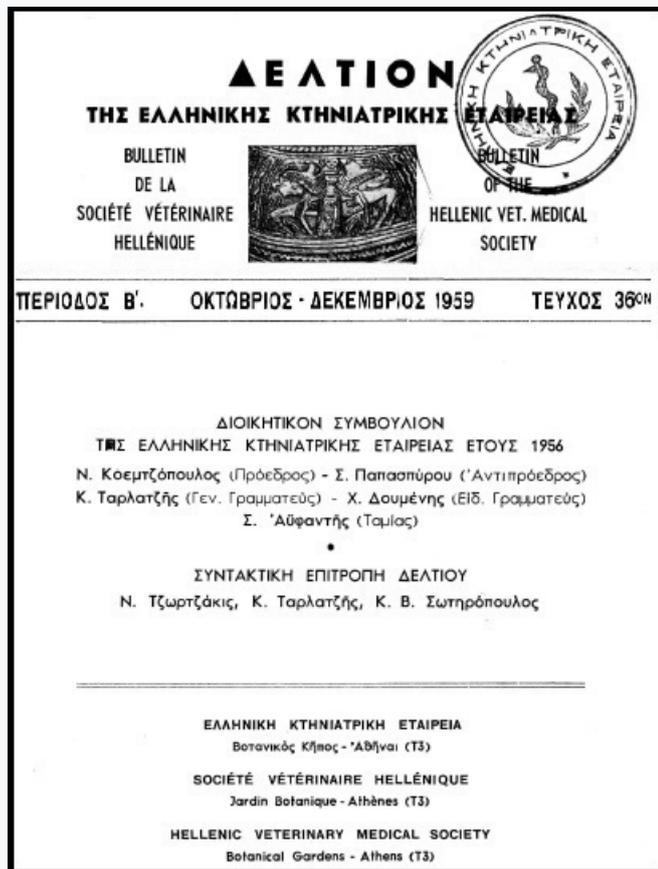

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 10, No 4 (1959)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17800](https://doi.org/10.12681/jhvms.17800)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1959). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 10(4), 192–195.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17800>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΙΚΟΣ Κ. : Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν **πιροπλασμώσεων τῶν βοοειδῶν ἐν τῷ Νομῷ Ροδόπης**. (Ἑλλην. Κτην., Β', 1959, τεύχος 2ον, σελ. 79 - 83).

Ὁ συγγραφεὺς σημειοῖ τὴν αὐξανομένην συχνότητα τῶν **πιροπλασμώσεων τῶν βοοειδῶν ἐν τῷ Νομῷ Ροδόπης** καὶ εἰδικῶς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς **Τεϊλλεριάσεως** τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν *Th. Annulata*. Ἀφοῦ προηγουμένως μελετᾷ τὴν συμπτωματολογίαν, καὶ τὴν διάγνωσιν τῶν **πιροπλασμώσεων** ἐν γένει, ἀναφέρει τέλος τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα τὰ ὅποια ἐπέτυχεν διὰ τῆς **χρησιμοποίησεως τῆς ἀκαπρίνης καὶ γλυκονούχου ὄρου**. Π.Ν.Δ.

ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ Θ. : **Ἡ μέλισσα ὡς παράγων σταυρογονιμοποιήσεως τῶν φυτῶν**. (The contribution of the honey bee in the cross pollination of plants). Ἑλλην. Κτην. Β', 1956, τεύχος 3ον, σελ. 105 - 111).

Ὁ συγγραφεὺς ἐξαιρεῖ τὴν σημασίαν τῆς **μελίσης** διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὴν **ζωὴν του καὶ τὴν οἰκονομικὴν του δραστηριότητα**, διὰ τῆς **παροχῆς** εἰς αὐτὸν τοῦ **μέλιτος, τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ βασιλικοῦ πολτοῦ**. Τονίζει δὲ καὶ μελετᾷ εἰδικῶς τὴν **συμβολὴν τῆς μελίσης εἰς τὴν σταυρογονιμοποίησιν τῶν ὄπωροφόρων καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν φυτῶν** καὶ ἐπομένως εἰς τὴν **καρποφορίαν καὶ σποροπαραγωγὴν των**. Ἐκ τῶν **διαφόρων ἐντόμων ἅτινα συμβάλλουν εἰς τὸ ἔργον τῆς γονιμοποιήσεως ἢ μέλισσα καταλαμβάνει περίπου τὰ 99 ο)ο εἰς τὰ ὄπωροφόρα καὶ τὰ 80 ο)ο εἰς τὰ λοιπὰ φυτὰ**. Π.Ν.Δ.

ΑΣΠΙΩΤΗΣ Ν. : **Ἐνδοτραχειακὴ διασωλήνωσις**. (L' intubation endotrechale) (Ἑλλην. Κτην. Β', 1959, τεύχος 3ον, σελ. 112 - 119).

Ἡ **ἐνδοτραχειακὴ διασωλήνωσις** εἶναι μέθοδος **χρησιμοποιουμένη εὐρύτατα ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν ἀναισθησιολογίαν**. Τελευταίως ἡ μέθοδος αὕτη ἤρχισε **χρησιμοποιουμένη καὶ ἐν τῇ κτηνιατρικῇ, καθιστᾷσα ἀπαραίτητος** τόσον ἐν τῇ **κλινικῇ παθολογίᾳ καὶ χειρουργικῇ τῶν μικρῶν ζώων ὅσον καὶ ἐν τῇ πειραματικῇ ἰατρικῇ**. Ἡ μέθοδος δύναται νὰ **χρησιμεύσῃ διὰ τὰς κάτωθι περιπτώσεις** : **Τεχνητὴν ἀναπνοὴν, γενικὴν ἀναισθησίαν, χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις, ἠϋξημένα βρογχικὰ ἐκκρίματα, ἐρευνητικὰς ἐργασίας**. Π.Ν.Δ.

ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛ. Ἡ ἀτελεκτασία καὶ ἡ «ὕαλομεμβρανώδης» ἀλλοίωσις τοῦ πνεύμονος τῶν ἀρτιγεννῆτων μόσχων. (L' atelectasie et la lesion de la membrane hyaline du poumon de veaux nouveau - nés) (Ἑλλην. Κτην., Β', 1959, τεῦχος 3ον, σελ. 121 - 129)

Ἐξερνητῆς ἀνεῦρε τὴν ἀλλοίωσιν ταύτην εἰς 6 περιπτώσεις ἐπὶ συνόλου 12 θανόντων ἀρτιγεννῆτων μόσχων ἐμφανισάντων συμπτώματα ἀναπνευστικῆς ἀνεπαρκείας.

Ἡ ἀλλοίωσις αὕτη προσομοιάζει πρὸς τὴν «ὕαλο - μεμβρανώδη» τοιαύτην τοῦ πνεύμονος τῶν νεογεννῆτων παιδῶν καὶ ἀναφέρεται διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ κτηνιατρικῇ ἐπὶ μόσχων. Πιθανὸν νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν εἰσπνοὴν τοῦ ἐναμνίου ὑγροῦ πρὸ ἢ κατὰ τὸν τοκετόν. Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τόσον τὴν μακροσκοπικὴν ὅσον καὶ τὴν ἱστολογικὴν εἰκόνα τῆς ἀλλοιώσεως.
Π.Ν.Δ.

ΔΕΜΠΡΤΖΑΚΗΣ ΕΜ. : Οἰκονομικὴ καὶ ὑγειονομικὴ σημασία τῆς κυστικερκώσεως τῶν βοοειδῶν. (La cysticercose bovine et son importance economique à la Grèce du Nord). (Ἑλλην. Κτην., Β', 1959, τεῦχος 3ον, σελ. 130 - 138).

Ἐπὶ 8814 σφαγίων βοοειδῶν κρεοσκοπηθέντων εἰς τὰ Σφαγεῖα Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ ἑξάμηνον Ὀκτωβρίου 1959 - Μαρτίου 1959 διεπιστάθησαν 106 περιπτώσεις κυστικερκώσεως ἧτοι ποσοστὸν μολύνσεως 1,2 ο). Οἱ κυστίκερκοι εὐρέθησαν ἐντοπισμένοι εἰς τοὺς μαστηῆρας (85 ο), εἰς τὴν καρδίαν (35 ο), εἰς τοὺς ὀμοπλατταίους μῦς (9 ο) καὶ εἰς τὴν γλώσσαν (4 ο). Ἡ οἰκονομικὴ ζημία, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς κυστικερκώσεως, ἀνέρεχεται εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν ἑτησίως διὰ τὰ σφάγια τῆς Β. Ἑλλάδος.
Π.Ν.Δ.

ΚΑΡΔΑΣΗΣ Ι. : Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κυριωτέρων λοιμωδῶν νοσημάτων τῶν ἰνδιάνων ἐν Β. Ἑλλάδι. (Aperçu sur les principales maladies infectieuses des dindons en Grèce du Nord). (Ἑλλην. Κτην. Β', 1959, τεῦχος 3ον, σελ. 139-147).

Ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰ λοιμώδη νοσήματα τῶν Ἰνδιάνων, τὰ ὁποῖα διεγνώσθησαν ἐν τῷ Κτηνιατρικῷ Μικροβιολογικῷ Ἐργαστηρίῳ Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἀναφέρων τὰς παρατηρήσεις του τόσον ἐπὶ τῆς συχνότητος καὶ τῶν κυριωτέρων κλινικῶν συμπτωμάτων καὶ ἀνατομοπαθολογικῶν ἀλλοιώσεων, ὅσον καὶ τῆς καταπολεμήσεως τούτων. Οὔτω, ὃ τῦφος εἶναι ἡ πλέον συχνὴ νόσος τῶν ἰνδιάνων τῆς Β. Ἑλλάδος, καταπολεμεῖται δὲ εὐκόλως διὰ τῶν νιτροφουρανῶν καὶ ἰδίως τῆς 2 ἀμμο-5-νιτροθειαζόλης (ANT), χρησιμοποιοηθείσης διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ

τοῦ ἔρευνητοῦ ἐναντίον τῶν Σαλμονελλώσεων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὸν παράτυπον, τὴν χολέραν, τὴν ψευδοπανώλην, τὴν λοιμώδη Ἰγμορίτιδα τῶν Ἰνδιάνων καὶ τὴν λοιμώδη κόρουζαν. Π. Ν. Δ.

IVAN IVANOW: Ἀποβολὴ εἰς πρόβατα ὀφειλομένη εἰς *L. Monocytogenes*. (Abortus bei schafen, verursacht von *L. Monocytogenes*. Samml. wiss. Arb. Veterinär - inst. Minist. Landwirtsch-Sofia. 6. 241 - 46. 1956 - (Ref. Landwirtschaftliches zentral - Blatt-Mai 1959).

Ὁ συγγραφεὺς διεπίστωσεν εἰς τὰ πρόβατα νόσον χαρακτηριζομένην δι' ἀποβολῆς ἢ διὰ τοκετοῦ ἐξησθενημένων ἀμνῶν, θνησκόντων ὀλίγον μετὰ τὸν τοκετόν. Διὰ βακτηριολογικῶν ἐξετάσεων διεπιστώθη ὡς αἴτιον ἀποβολῆς: *Listeria monocytogenes*. Κ. Σ.

ODD. SKJERVEN: Ἱστοχημικαὶ ἔρευναι τοῦ βλεννογόνου τῆς μήτρας κατὰ τὸν ὄργασμὸν φυσιολογικῶν μὴ κνοφορουσῶν ἀγελάδων. (Histochemische biopsiuntersuchungen von der uterus-schleimhaut beim normalen nichtträchtigen rinde. (Zentralblatt für veterinärmedizin 1956).

Ὁ συγγραφεὺς ἐνήργησεν 44 βιοψίας κατὰ τὸν ὄργασμὸν καὶ τὰς ἐπομένας 13 ἡμέρας, διεπίστωσεν δὲ τὰ κάτωθι:

α) Ἡ περιεκτικότης τῶν ἐπιθηλιακῶν κυττάρων τοῦ βλεννογόνου τῆς μήτρας εἰς γλυκογόνον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γραφειανὸν ὠοθυλάκιον. Ἡ ὥριμανσις αὐτοῦ συνοδεύεται μὲ αὔξησιν τοῦ γλυκογόνου. Μετὰ τὴν ὠορρηξίαν παρατηρεῖται βαθμιαία μείωσις αὐτοῦ. Μεταξὺ δὲ 8 - 14 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὄργασμοῦ τὸ γλυκογόνον ἐξαφανίζεται τελείως. Κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας—μέχρι τοῦ ἐπομένου ὄργασμοῦ—παρατηρεῖται βαθμιαία αὔξησις τοῦ γλυκογόνου.

β) Ἡ δραστηριότης τῆς ἀλκαλικῆς φωσφατάσης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ ὠχροῦ σωματίου, ἥτοι ἔχομεν βαθμιαίαν αὔξησιν τῆς δραστηριότητος αὐτῆς ἐφ' ὅσον τὸ ὠχρὸν σωματίον εὗρίσκεται ἐν ἐξελίξει, μειοῦται δὲ μὲ τὴν ἐκφύλισιν τοῦ τελευταίου.

γ) Τὰς αὐτὰς μὲ τὴν ἀλκαλικὴν φωσφατάσιν διακυμάνσεις παρουσιάζει καὶ ἡ εἰς σταγονίδια λίπους περιεκτικότης τῶν ἐπιθηλιακῶν κυττάρων. Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν ἱστοχημικῶν ἐξετάσεων τοῦ βλεννογόνου τῆς μήτρας δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν περὶ τοῦ χρόνου ὠορρηξίας, Κ.Σ.

W. J. BRINLEY-MORGAN, D. R. MELROSE, D. L. STEWART
Θεραπεία τῆς δονακιώσεως εἰς τοὺς ταύρους. Veterin. Rec. 69
 1429 - 32. 21 - 12 - 1957.

Πρὸς θεραπείαν τῆς δονακιώσεως εἰς τοὺς ταύρους συνιστοῦν οἱ ἄνω-
 τέρω συγγραφεῖς τὴν ἐντὸς τῆς πόσθης ἔγχυσιν 2 Gr. Streptomycin καὶ
 1.000.000 Penicillin εἰς ἐλαιῶδες ἔκδοχον 100 cc κατόπιν προσδέσεως τοῦ
 ποσθικοῦ στομίου δι' ἐπίδεσμον, ἐν συνεχείᾳ συνιστοῦν μαλάξεις ἐπὶ τοῦ
 πέους δίκης διαρκούσης ἐκάστης μαλάξεως 1' εἰς διάστημα 1 ὥρας. Ἡ θε-
 ραπεία ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ 3ήμερον.
 Κ.Σ.

SPAITS A. G. : **Ὁ Χαλκὸς εἰς τὴν παθολογίαν τῶν προβάτων καὶ
 τῶν βοοειδῶν.** (Le cuivre en pathologie ovine et bovine). Re-
 cueil de Médecine Vétérinaire, 1959 Tome cxxv, p.p. 161-194.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς μελέτης ὁ συγγραφεὺς, ὅστις ἀπὸ μακροῦ
 ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ χαλκοῦ, ὡς ὀλιγοστοιχείου,
 εἰς τὴν παθολογίαν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοοειδῶν παρ' ἡμῖν, ἐξετάζει
 τὸν χαλκὸν ὡς συστατικὸν τῶν ἰσθῶν τῶν ζώων καὶ φυτῶν καὶ τὴν σημα-
 σίαν τῆς παρουσίας τούτου εἰς τὰ ἐδάφη.

Εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκθέτει διεξοδικῶς τὰς διαταρα-
 χὰς τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ χαλκοῦ εἰς τὰ πρόβατα ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τὰ βο-
 οειδῆ ἀφ' ἑτέρου, ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἀσχολεῖται μὲ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν θε-
 ραπευτικὴν ἀγωγὴν τῶν διαταραχῶν τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ χαλκοῦ εἰς τὰ
 μηρυκαστικά.

Τὰ ἐκ τῆς μελέτης ταύτης συμπεράσματα συνοψίζονται ὡς ἀκολούθως:

Τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοοειδῆ εἶναι λίαν εὐαίσθητα εἰς τὰς διαταραχὰς
 τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ χαλκοῦ, αἵτινες εἰς μὲν τὰ πρῶτα προκαλοῦν χαλκο-
 πενίας καὶ ὑπερχαλκώσεις, εἰς δὲ τὰ δεύτερα μόνον χαλκοπενίας.

Χαλκοπενία παρατηρεῖται, τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ, συνη-
 θέστερον εἰς τοὺς ἄμνους, προκαλοῦσα τὴν ἐνζωοτικὴν ἀταξίαν τούτων.
 Παρ' ἡμῖν ἡ πάθησις παρατηρεῖται εἰς ποίμνια βόσκοντα εἰς λειμῶνας τῶν
 ὀπίσθων τὸ χόρτον εἶναι πλούσιον εἰς θεικὰ ἄλατα.

Ἡ ὑπερχάλκωσις τοῦ προβάτου, ἣτις προκαλεῖ τὸν ἐνζωοτικὸν ἕκτερον
 αὐτοῦ, δὲν παρατηρεῖται ἐν Ἑλλάδι, λόγῳ τῆς μεγάλης περιεκτικότητος εἰς
 ἄλατα τῶν φυτῶν παρ' ἡμῖν.

Εἰς τὰ βοοειδῆ γενικῶς ἡ χαλκοπενία ἐκδηλοῦται διὰ διαταραχῶν ἐπὶ
 τῆς θρέψεως, εἰς τοὺς μόσχους δὲ εἰδικώτερον διὰ τῆς καθυστερήσεως τῆς
 ἀναπτύξεως. Ἐν Ἑλλάδι μέγας ἀριθμὸς βοοειδῶν ἐκ τῶν ἐνδαιτωμένων
 εἰς ἀλατούχους πτωχοὺς βοσκοτόπους, ἐμφανίζον εἰς τὸ αἷμα καὶ τὸ ἥπαρ
 χαμηλὰς τιμὰς χαλκοῦ καὶ συμπτώματα χαλκοπενίας, ἣτις δέον νὰ ἀποδοθῇ
 εἰς τὴν μεγάλην περιεκτικότητα τοῦ χόρτου εἰς θεικὰ ἄλατα.

Διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ τῶν διαταραχῶν τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ χαλ-
 κοῦ προκαλουμένων παθήσεων εἰς τὰ μηρυκαστικά παρ' ἡμῖν, ἐπιβάλλεται
 ἡ εἰς χαλκὸν ἐνίσχυσις τούτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐνδαιτῶνται εἰς ἀλατούχους
 πτωχὰς πεδινὰς περιοχὰς, πρᾶγμα ὅπερ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς
 παραγωγῆς τούτων.
 Π.Α.Κ.